

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

Рѳкъ 1909.

Выдано 18. Жовтня.

Ч. IX.

Ч. 61.

Ч. 4449. О стылю урядовѳмъ.

Донесеня урядовѳи або поданя якого нибудь рода вѳдъ Всч. Клира впливаючѳи до Нашои Консистерѳи, бувають часто вадливѳи чи то зъ взгляду на внѳшну форму, чи на внутренне содержане.

Що до внѳшної форми не мають часто нѳякого „рубрумъ“, а коли мають то такого рода, що потреба прочитати цѳле подане, абы довѳдатись о его предметъ. Лучають ся такожъ поданя, на котрыхъ всѳ чотыри стороны аркуша суть такъ записанѳи, що не мають вѳльного мѳсяця, где бы можна занотовати день ко- трого внесене зѳстало, число канцелярѳи Консистерской и знакъ референта котрому придѳлится мае.

Що до содержания лучае ся часомъ, що одно подане содержитъ въ собѳ многѳ рѳжнороднѳи предметы або справы, зъ котрыхъ кожду иному референтови придѳляти потреба. Подане того рода мусить прото вѳдъ одного референта до дру- того переходити, що не лишъ справляе проволоку въ залагодженю но и для ма- нипуляцѳи канцелярѳиной зъ многими сполучене есть недогодами.

Желаючи злу тому зарадити а передовсѳмъ манипуляцѳю канцелярѳиу управильнити и безхосенну писанину референтамъ ошадити, выдѳся Еп. Конс. споводованою подати Всч. Клирови головне руководство до переписованя ся зъ

Нашою Консисторією а взглядно також и зъ мірскими ц. к. властями проголошене вже разъ въ Вѣстнику Епарх. зъ р. 1889 Ч. II.

Подане або донесене якого нибудь рода писане до Консисторіи, яко до начальної духовної власти Всч. Клира, довжно писатися добрымъ а не блѣдымъ чорниломъ на аркуши звичайныхъ розмѣрѣвъ бѣлого, канцелярійного паперу, зогнутого въ цѣлой довжинѣ на двѣ рѣвнѣ части.

На внѣшній сторонѣ первой подовжної картки аркуша въ той способъ зложеного, пише ся такъ зовиме „рубрумъ“ котрого доконечно домагае ся наглядности справъ и манипуляція канцелярійна. Въ внѣшней горѣшней части на пѣвъ зогнутого аркуша, лишивши трицалевый вѣдступъ зъ горы вѣльный, пише ся адресъ власти, до котрой подане выготовляеся, въ долѣшней половинѣ пишеша: кто и въ якѣй справѣ вносить подане. Власти дае ся приналежный тытулъ, вносячій же подане пише свое имя и назвиско, Урядъ и мѣстце замешканя, а въ кѣнци высказуе ся предметъ поданя або справу, яку подане содержитъ. Справа тая именуе ся коротко безъ всякихъ мотивѣвъ, котрѣ не на „рубрумъ“ но въ самѣмъ поданю наводять ся; коли же залучають ся якіи прилоги, потреба на рубрумъ зазначити число тихже зъ доданемъ, чи суть оригіналы чи въ одписы Ошибочно пишуть подекуда на „рубрумъ“ слова: „якъ внутрь,“ бо зъ такого никто не вѣдгадае, въ якѣй справѣ подаючій пише, допоки самого поданя не прочитае.

Поданя пересылані почтою, мають вкладатися въ конверту, а тую приналежно заадресовати и опечатати. Неумѣстными и до реферования непридатными суть поданя, на котрыхъ адресъ записанный естъ тамъ, где рефероватися має, а то естъ привычкою декотрихъ Всч. Деканѣвъ.

Поданя урядовѣ до Нашой Консисторіи довжні мати на конвертъ слѣдуючій адресъ:

Вѣдъ Уряда парохіального (декан.) гр. кат. въ N.

Число X.

До

Всесвѣтлѣйшой и Высокопреподобной гр. кат. Епископской Консисторіи

въ

Перемышлѣ.

Предметъ стисло урядовый.

Вѣльне вѣдъ оплаты.

Такъ само, лишъ зъ змѣною тытулу пише ся до Еп. Ординаріату. Написытіи якоже и число протокола парохіального (деканального) суть на конвертѣ потрѣ-

бні зѡ взгляду на приписы почтовѣ, такъ якъ безъ нихъ потреба бы оплатити почтове.

Способомъ повыше поданымъ, лише изъ змѣною тытулу, пише ся рубрумъ и адресъ на кувертѣ, коли подане вноситъ ся урядово до ц. к. власти мірской. При тѡмъ наблюдати належить властивои назвы власти, до котрой ся пише, и тытулу еи питомого, выстерѣгаючи ся употребленя за високого чи за низкого тытулу вѡдъ того якій ей приналежить.

Понеже тытулятура властей такъ духовныхъ якъ и мірскихъ есть знаною, а въ прочѣмъ о тѡмъ предметѣ обширно поучае „Росправа о духовнѡмъ урядовѡмъ стылю“ Преосв. Епископа Ю. Пелеша, то еи ту не наводимъ.

Примѣчаея такожъ, що рубрумъ потребне есть лишь на поданяхъ до властей настоятельныхъ и высшихъ, бо зъ властями однорядными кореспондуе ся за посредствомъ „Вѡдозвы“ котра не має рубрумъ, а въ вѡдозвѣ або „Дописи“ помѣщае ся тытулятуру и назву власти зъ поименованемъ мѣсцевости на долѣ по лѣвѡмъ боцѣ первой стороны. Коли же вѡдозву пересылае ся почтою, въ тѡмъ случаю замѣщае ся адресъ такъ, якъ на поданяхъ до властей высшихъ.

Подане само пишется во внутрѣ на правой сторонѣ паперу, лишаючи другу половину паперу чистою. На другой сторонѣ первой картки аркуша лише ся зновъ на части положеной по правѡй сторонѣ, лишаючи другу половину чистою, такимъ образомъ пише ся и на третьей сторонѣ аркуша. Коли бы подане не могло за довгости на третѡй сторонѣ закончитися, то не належить письмо продолжати на четвертой на рубрумъ назначеной сторонѣ, но потреба вложить и вшити другій аркушъ и на тѡмже писати якъ попередно.

До цѣс. кор. Намѣстництва подане належить такожъ тѡлько на половинѣ ширины паперу писати. До иныхъ властей можна писати на цѣлу широту пѡваркуша зъ полишенемъ порожной части вѡдъ обохъ берегѡвъ и значной части порожного мѣся вѡдъ горы а меншого вѡдъ долу. Вѡдозвы пишутъ ся правильно на цѣлу широту зъ замѣщенемъ числа и надписи: „Вѡдозва“.

Въ мѣру розличныхъ предметѡвъ и причинъ поданъ до власти настоятельной, мають и поданя розличнѣ названя: суть они чи то прошениями, чи справозданиями (донесениями) зъ уряду або въ наслѣдокъ одержаного припорученя, чи зновъ внесенями, жалобами, донесениями, представлениями, оправданиями и т. п.

Въ кождѡмъ однаковожъ поданю належить писати лишь о однѡй справѣ, о однѡмъ предметѣ, въ справахъ розличного содержания окремѣ поданя вносити; выняткѣ творять такѣ справоздания якъ примѣромъ о визитаціи деканальнѡй, въ котрыхъ списуе ся все, що за примѣчено при осмотрѣ деканальнѡмъ въ якѡй парохіи. Належить при тѡмъ кожду справу представити предметово, ясно, основно, вѣрно и на стѡлько подробно, щобы не поминути нѣчого важного, а при тѡмъ не

бути занадто розвлеченымъ описуючи подробиць не належачи до рвчи. Потреба затомъ держатися середної дороги мѣжъ за великою звязлостію с. є. лаконизмомъ а мѣжъ розвлеченостію. Прошеня и внесеня потреба всегда проналежно умотивувати наводячи всѣ важні причины за увзглядненемъ прошеня промавляючи и выказати основнѣсть тыхже. Въ тѣй цѣли долучаються до поданя документи и свѣдоцтва, зъ котрыхъ кожде буквами або числами означає ся.

Убѣгатель о парохіи довжні въ поданю (окремо на кожду парохію) выписати точно : 1) день, мѣсяць и рѣкъ первого введеня въ духовну службу; 2) дату кожного здѣланого испытa конкурсового и успѣхъ тогожъ, если же по двоухъ а взглядно однѣмъ испытъ конкурсовѣмъ мають увѣльнене вѣдъ тогожъ, на одну промоцію, въ тѣмъ случаю належитъ навести дату и число того увѣльненя; 3) успѣхъ въ наукахъ богословскихъ и на котрѣмъ університетѣ отримане абсолюторіумъ; 4) кожде душпастирске становище по черзѣ зъ примѣчанемъ лѣтъ и мѣсяцѣвъ въ тѣмъ перебутихъ; 5) можливі заслуги зъ наведенемъ грамотъ похвальныхъ або поставляющихъ на духовні уряды; 6) въ кѣнци загальне число лѣтъ службы и причины задля котрыхъ о взглядну парохію убѣгає ся.

Всѣ ті даты навести потреба доконечно въ кождѣмъ окремѣмъ поданю о парохіи, если на бѣльше изъ нихъ въ однѣмъ речинци кто подаєся, и до кожного поданя долучитися має табеля кваліфікаційна безъ марки стемплевон; прилоги же самі, вѣдъ котрыхъ годѣ робити вѣдписы бо замного бы то грошей стояло залучають ся лишъ до одного поданя, однакже при кождѣмъ поданю примѣчає ся где долучено прилоги.

Выше сказані даты и мотивы суть по тѣй причинѣ при кождѣмъ поданю доконче потрѣбні, понеже часто лучитися може, що П. Т. Испытователь синодальні маючи придѣлену собѣ лишъ одну часть парохій въ однѣмъ речинци на убѣгательство выставленныхъ, не найшовши мѣжъ поданями прилогѣвъ котрого изъ убѣгательѣвъ, бо тіи въ иншѣмъ его поданю, придѣленѣмъ до другои, третои або четвертои комисіи, находятъ ся, — не мали бы потрѣбныхъ данныхъ до осужденя о здѣбности кандидата.

Якъ писатися мають поданя о розрѣшеня вѣдъ перепонъ супружескихъ и що въ тыхже выказати потреба, отсылаємъ до обширной „Инструкціи для належитого уложеня прошеній о диспензы вѣдъ препятствій супружескихъ“ выданой въ р. 1873 подѣ Ч. 6/сопр. до Ч. К. 2716 изъ 1872, котра то „Инструкція“ кождѣму Преч. парохіальному урядови пересланою зѣстала; дальше до окремыхъ инструкцій, оголошенныхъ въ тѣмъ взглядѣ въ Вѣстнику епарх.

Взываемъ Преч. Клеръ душпастирскій, чтобы речену инструкцію (якъ въ загаль кожде Наше розпоряджене) пильно прочитовавъ и стисло перестерѣгавъ постановы тойже въ поданяхъ о розрѣшеня вѣдъ перепонъ супружескихъ. Многі бо душпастири не наводятъ въ прошеняхъ о розрѣшене нѣ лѣтъ женихѣвъ, нѣ при-

чинъ каноничныхъ, ниже присылають таксы приписаной, нѣ другихъ причинъ н. пр. числа и вѣку дѣтей, если вдовиця желае розрѣшеня, а все то навести потреба. Поданя того рода мусять часто звертати ся въ пѣли доповненя, що не лишъ побѣльшае працю Нашой Консистеріи, но и причиняе ся до проволоки въ залагодженю не безъ кривды и невыгоды сторѣнь.

Въ поданяхъ о вѣдпустки за для поратованя здоровя належитьъ точно придержоватися окремо въ тѣмъ взглядѣ выданого розпорядженя зъ дня 28. Марта 1904 Ч. 1677 (Вѣстн. епарх. зъ р. 1904 сторона 61).

Если подане до Консистеріи вноситъ ся въ справѣ уже попередъ трактованой, потреба покликати ся на попередне подане и навести дату тогожъ и число. Коли же вноситъ ся въ наслѣдокъ полученого вѣдъ Еп. Консистеріи порученя, потреба покликати ся на то порученѣ, навести его число и дату, а зъ справозданемъ своимъ звернути разомъ и комуникать, если той послѣдній вразъ зъ порученемъ бувъ присланный. На случай если порученѣ писане було на вѣдворотнѣй сторѣнѣ урядового акта „in dorso“ то оно вразъ зъ комуникатомъ довжно ся звернути; если нѣ, то письмо Еп. Консист. належитьъ заховати въ актахъ.

Памятати такожъ потреба, що письма власти начальной до пѣдчиненой зовуть ся распорядженями, порученями, приказами, а если суть одвѣтами на поданя, зовуть ся рескриптами, рѣшенями. Ошибочно есть прото писати примѣромъ такъ : „На донесенѣ В. и Выс. Еп. Консистеріи“... бо донесенѣ або справозданѣ называе ся письмомъ пѣдвластного до настоятеля, такою же не есть Консистерія въ вѣдношеню до Всч. Деканѣвъ нѣ парохѣвъ.

Приличнѣсть домагае ся такожъ декотрыхъ внѣшнихъ формальностей, именно же : чистого паперу, доброго атраменту, четкого, старанного письма, безъ перечерканя, вышкробаня ножемъ, безъ дописокъ по бокахъ и мѣжъ стрѣчками и т. п.

Що до внутренней стороны поданя довженъ языкъ бути правильный зъ огляду на малоруску граматyku и складню, спостерѣгае ся бо часто и зъ жалеми, що гдекотрѣ Настоятель деканатѣвъ и душпастирѣ, якъ бы не умѣли або цурали ся своєю питомою матерною бесѣды, въ урядовыхъ поданяхъ чи то до духовныхъ, чи мѣрскихъ Властей, употребляютъ выраженій и граматыкальных формъ несхѣднихъ зъ духомъ нашего малоруского языка, изъ чого повстае незрозумѣла и недостойна нашего народного почутя сумѣшка выразѣвъ изъ языкѣвъ и формъ церковныхъ, россійскихъ и польскихъ ; тожъ урядовѣ поданя здѣланѣ въ такъ дивоглядный спосѣбъ увзляднати ся не будутъ. Стыль и спосѣбъ представленя рѣчи довженъ бути поважный, безъ прѣни, сарказмѣвъ, шутокъ и всякихъ проявѣвъ пристрастного и зволнованого ума. Навѣтъ въ жалобахъ, доносахъ и оправданяхъ не довжно бути слѣду пристрасти и негодованя. Повага такожъ домагае ся поминеня выраженій тривіальныхъ, простацкихъ. Коли же зайде потреба писати о рѣ-

чахъ соромныхъ, высказанныхъ черезъ кого третого, належить то здѣлати въ такой способъ, чтобы соромныхъ рѣчей не представить въ цѣлой наготѣ, но оглядно дати до познанія о чомъ була мова.

Перестерѣгати такожъ потреба, чтобы въ поданю задержане було приналежне вѣдношене, въ якѣмъ остае пишущій до особы або власти, до котрой пише, а такожъ и вѣдношене въ якѣмъ мѣжъ собою находятъ ся власти, о котрыхъ въ поданю згадуе. Въ поданяхъ до особы або власти настоятельной, довжна являтися вѣдповѣдна почестъ, безъ пѣдхлѣбства и пониженя; въ письмахъ до лицъ або властей рѣвнорядныхъ вѣчливѣсть и чемнѣсть.

Коли въ поданю до власти высшой, прійдется згадати за власть низшу, тамтой пѣдчинену, примѣромъ въ поданю до Намѣстництва о Староствѣ, тогды назовить ся лишь назву тойжъ: „ц. к. Староство“, безъ тытулу. На оборотъ же, въ поданю до власти низшой на пр. до Староства, згадуючи за Намѣстництво, пише ся всегда: Высоке ц. к. Намѣстництво.

Въ концѣ примѣчаемъ, що поданя Всч. Священства вѣдзначатися мають въ кождѣмъ случаю чемностію и духомъ церковнымъ; прото умѣренностію чи то въ высказаню особенно коли о що просить ся, чи то въ заявленю своего мнѣнія. Въ прошеняхъ довжно выстерѣгатися всякой самохвальбы, всякого преувеличеня своихъ заслугъ и добрыхъ прикметъ, досить буде вычислити и выразити факты, доказавши тѣжъ прилогами, а осудъ полишити власти настоятельнѣй.

На случай потребы, по желаню власти, заявленя въ какой справѣ своего мнѣнія, здѣлати то потреба хотяй рѣшучо зъ наведенемъ доказѣвъ, однакже безъ розвлеченого наведеня правилъ загальныхъ, о котрыхъ нѣкто не сомнѣвае ся и безъ зарозумѣлого поучаня мовъ бы въ выкладѣ зъ катедры. Мнѣне свое заявляе ся лишь яко мнѣне, зъ додаткомъ „немѣродательне“, николи яко поучене власти.

Въ представленяхъ супротивъ зарядженямъ власти, противило бы ся скромности а навѣтъ довжной почести и булобы образою власти, коли бы вносячій представлене, рѣшене власти дотычае его особы, обговорювавъ и обсуждовавъ яко актъ нарочной несправедливости або гоненя. Если вносячій представлене пересвѣдченный, що власть була ошибочно повѣдомлена и пѣдъ влѣянемъ того повѣдомленя выдаючи се ему невыгѣдне рѣшене, тогды буде достаточно сказати въ представленю, що рѣшене выдане зѣстало вѣроятно въ наслѣдокъ ишибочного донесеня, протое потреба представить дѣйственный станъ рѣчей и довести его доказами.

Звертаемъ на се увагу, що власть настоятельна изъ взгляду на добро Церкви, зарядити часомъ мусить то, о чѣмъ напередъ знае, що дотычному Священникови не буде приятнымъ, хотя мае о тѣмъ Священнику добре мнѣне и мае до него довѣріе. Лучае ся тое передовсѣмъ при переносеню сотрудинокѣвъ, при наданю парохамъ сотрудинокѣвъ зъ правомъ управленя и т. п. Добро церкви довжно всегда бути рѣшающимъ, коли сходится зъ добромъ особистымъ. Крѣмъ наглядной

потребы всѣ поданія вѣдѣ Всч. Душпастырѣвъ довжнѣ предклагатися за посре-
дствомъ Всч. деканальныхъ урядѣвъ. Тѣ послѣднѣ повиннѣ не лишѣ просту здѣлати
формальностѣ, якѣ то у многихъ, сказати можна нерадивыхъ дѣе ся, що предкла-
дають пѣзно и до того еще безѣ всякого поясненя або высказаня своего мнѣня, —
но яко безпосереднѣ Настоятель содеканального клира довжнѣ зѣ заявленемъ своего
совѣстного, безсторонного мнѣня зѣ подтвержденемъ рѣчи або зѣ доповненемъ того
що судять бути недостающимъ вѣ поданю. тоѣ предложити.

Суть однакже случаѣ, вѣ котрыхъ зѣ поминенемъ Преч. Деканѣвъ, душ-
пастырскѣй Клирѣ зѣ Нашою Консисторією переписоватися може. Именно: а) вѣ
справахъ совѣсти; б) супружескихъ; в) конкуренційныхъ; г) фѣнасовыхъ.

Понеже о поданяхъ вѣ справахъ совѣсти и супружескихъ була бесѣда
повыше, подаемо тутѣ подробне руководство дотычно поданѣ вѣ справахъ фѣ-
насовыхъ. Случае ся часто, що Священникѣ, получившѣй вѣдѣ Консисторії якѣй
цѣнный ефектѣ, пересылае вправдѣ о тѣмъ донесене, но не долучае до тогожѣ по-
трѣбного реверса, або долучае реверсѣ, но не достаточно выполненнѣй, бо не име-
нуе подрѣбно знаменѣ полученного цѣнного паперу, не наводитѣ жерела изѣ которого
повставѣ. Пригадуемъ прото, чтобы до дотычныхъ донесенѣ долучати всегда потрѣ,
бный реверсѣ (пѣдписку получения), а при писаню тогожѣ держатися стисло инти-
мата Консистерского и зѣ него выписати все то, що вѣдноситѣ ся до исторіи по-
ходженя и змѣнѣ полученного вальора. Крѣмъ сего потреба каждый реверсѣ зао-
смотреть печатію парохіальною и пѣдписомъ. Каждый реверсѣ вѣдсылае ся до Кон-
систорії зѣ окремимъ справозданемъ вѣ котрѣмъ потреба покликати ся на даты
и числа припорученя консистерского; не добре прото дѣлають гдекотрѣ уряды де-
канальнѣ предкладаючи бѣльше реверсѣвъ вѣ однѣмъ лишѣ донесеню.

Що до поданѣ дотычачихъ фундацій богослужебныхъ або иныхъ фунда-
цій церковныхъ, знати потреба, що вѣдѣ каждой фундаціи оплатити ся муситѣ на-
лежитѣсть законна, такѣ званнѣй податокѣ переноснѣй (Uebertragungsgebühr) вы-
носячѣй вѣдѣ капитала 10⁰/о; именно же платитѣ ся:

вѣдѣ	1 К.	до	20 К.	включно	податокѣ	вѣ	квотѣ	2 К.
вѣдѣ	20 "	до	40 "	"	"	"	"	4 "
вѣдѣ	40 "	до	60 "	"	"	"	"	6 "
вѣдѣ	60 "	до	80 "	"	"	"	"	8 "
вѣдѣ	80 "	до	100 "	"	"	"	"	10 "
вѣдѣ	100 "	до	120 "	"	"	"	"	12 "

и такѣ дальше.

Потрѣбно прото звернути на се увагу фундатора або жертводателя и за-
жадати чтобы до капитала фундаційного додавѣ еще тѣлько, скѣлько пѣсля повыс-
шой скалѣ потреба на покрытѣ правнои належитѣсти вѣдѣ той фундаціи, котру
основати намѣряе. До той належитѣсти додати потреба 2 К. на два стемплѣ по

1 К. вѣдъ актѣвъ фундаційныхъ, и знова другі 2 К. на оплату посылокъ почтовыхъ. Если отже капиталъ фундаційный выносить 200 К. то на оплату належитости правної, стемпель и почтове додати потреба 4 К.

Основателя фундаціи потреба подрѣбно выпитати: а) яке богослуженіе хоче основати; б) коли и в) за кого має вѣдслужитися? Въ справозданю до Еп. Консистеріи потреба тїи всѣ точки подрѣбно навести а заразомъ залучити до поданя окреме заявленіе безъ стемпля, що парохъ тую фундацію въ имени своимъ и своихъ наслѣдникѣвъ въ душпастырствѣ зъ прилученымъ до неї зъобовязанемъ, (ту належить точно описати се зъобовязаніе, именно родъ богослуженія и день его вѣдслуженія) принимає пѣдъ тымъ однакже условемъ, що дохѣдъ вѣдъ сєи фундаціи нѣколи не буде парохови до дотаціи почислений.

Капиталъ фундаційный вразъ зъ квотою, на оплаченіе належитости скарбовои на стемпиѣ и на почтове потрѣбною, полученіи вѣдъ фундатора, довженъ вразъ зъ справозданемъ и заявленемъ пароха безпроволочно до Еп. Консистеріи вѣдослатися въ цѣли належитого намѣщенія капитала.

Поданя въ справахъ продажи або замѣны маєтку церковного и ерекційного мають вноситися до Консистеріи все черезъ урядъ деканальный. Въ случаяхъ прото, коли иде о продажъ або замѣну грунту церковного або ерекційного въ хосень, будь школы, будь цминтаря або дороги публичной, або о занятіе тогожъ пѣдъ дорогу желѣзну або зъ инной якои нибудь причины, має ся о тѣмъ безпроволочно донести Еп. Консистеріи пересылаючи дотычнє поданіе урядови деканальному, которого рѣчею буде о цѣлѣи тѣи справѣ свое долучити мѣненіе именно: чи церковь або парохія черезъ намѣрену замѣну на маєтку своимъ не понесе якои шкоды або невыгоды.

До подань о споводованіи пересправы конкуренційной залучити потреба всегда вѣрну копію дотычної ухвалы комитета парохіяльного, такъ якъ безъ того документу не може Еп. Ординаріятъ вѣдноситися до ц. к. політичної власти повѣстовои о зарядженіи пересправы. Поданя въ дѣлѣ пересправы конкуренційной пересылає ся впростъ до Еп. Консистеріи, понеже Деканъ дѣйствує ту доперва при самѣи пересправѣ яко заступникъ Еп. Ординаріята, одержавши попередъ письменне припорученіе.

При посылкахъ грошевыхъ до Еп. Консистеріи звертаємъ увагу на се, що если залучають ся вразъ грошѣ на вдовичо-сиротиньскій фондъ и на таксы консистерскіи або инну яку цѣль, потреба написати два або бѣльше (пѣсля случаю) окремыхъ донесень пѣдъ окремими числами своего подавчого протокола; всѣ тїи поданя вразъ зъ загальною квотою грошевою могутъ потомъ въ одной кувертѣ, на одинъ адресъ Консистеріи пересланными бути.

Вношеніе прошенъ въ дорозѣ телеграфічной, що на жалѣ що разъ бѣльше множится, рѣшучо заказуєся, вынявши надзвычайнїи случаѣ и дуже наглу потребу.

Телеграмы не ясно сформуловані а часто дотичними функціонерами перекручені стаються въ многихъ случаяхъ незрозумѣлыми и не могутъ бути полагожденными.

Особенно заказуеся вношене прошенъ дорогою телеграфічною въ справахъ супружыхъ. Часто підписані такі прошеня черезъ стороны, отже такі прошеня не могутъ бути брані підъ розвагу, бо все прошеня въ справахъ супружыхъ мусять бути вношепї и подтвержені дотичнымъ урядомъ парохіальнымъ. О тѣмъ незалишать Всч. ОО. душпастырѣ своихъ парохіянъ поучити, якъ такожъ добрыми проповѣдями поучити ихъ о важности св. тайны супружества, щобы приступали до того такъ важного кроку, вѣдъ котрого щасте дочасне и щасте вѣчне залежить, по добрѣмъ намыслѣ и приготованю, а не въ остатнѣй хвилѣ передъ надходячимъ постомъ, а втоды непотреба буде непокоити Еп. Ординаріята незрозумѣлыми телеграмами анѣ насылати сторопы зъ прошенями особисто тутъ, що неразъ получене зъ бѣльшими коштами и що такожъ рѣшучо заказуеся; прошеня маеся присилати почтою.

Все прошеня зъ прилогами подавані урядово до Еп. Ординаріята, тычачі ся внутреннихъ справъ церковныхъ и діецезальныхъ, въ дѣлахъ супружескихъ, совѣсты, выказы свойствъ убѣгателѣвъ о парохіи и пр. непѣдлагають оплатъ стемплевой.

Выложивши въ коротцѣ практичне стылю урядового застосоване, взымаемъ Всч. уряды деканальні и всехъ Преч. Душпастырѣвъ, щобы стисло придержували ся поданого ту руководства.

Всч. ОО. Настоятелѣ деканатѣвъ на найблизшѣмъ соборчику деканальнѣмъ справу тую обговорять, и невѣдповѣдно черезъ ОО. Душпастырѣвъ списані поданя въ будучности тутъ предкладати не будутъ.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль, 11. Жовтня 1909.

Ч. 62.

Ч. 5610. О стипендіино-богослужебной Фондаціи бл. п. Архіпрезвитера Григорія Шашкевича.

Управляючій совѣтъ Института „Народный Домъ“ въ Львовѣ яко управитель стипендіино богослужебной фондаціи бл. п. Григорія Шашкевича, Архипрезвитера капитулы Перемыской, просить підъ днемъ 6. Вересня 1909 Ч. 1152/09, щобы Еп. Консисторія оголосила конкурсъ на рѣкъ 1910 на десять стипендій богослужебныхъ.

Тои фондацийной грамоты § 8 буква а постановляє, що стипендію по 100 К. повинні въ первѣй линіи получать найниже дотовані сотрудики, експоновані со-

трудники и завѣдатель parroхiи, дальше загально знанiй убоги численною родиною обремененiй parroхи. Богослужебнiй ти стипендiя надає Впр. Капитула.

Понеже зъ початкомъ року 1910 уже въ мѣсяцю Свѣчню має ся одна спѣвана служба божя зъ парастасомъ вѣдправити, длятого взываєся управненихъ до получения реченѣй стипендiи на рѣкъ 1910; щобы свои неостемпльованiй прошеня въ речинци до 20. Листопада 1909 посредствомъ ур. дек. Еписк. Конс. предложили.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консисторiи.

Перемышль, 8. Жовтня 1909.

Ч. 63.

Ч. 6398. Речинець до св. рукополаганя.

Кандидатѣвъ духовного стану, укѣнчившихъ науки богословскiй и желающихъ принять св. Рукоположене взыває ся, щобы внесли до дня 24. листопада 1909 свои поданя, самi же явилися въ канцелярiи Еп. Консисторiи дня 30. листопада с. р. о 9 год. передъ полуднемъ по выслуханю св. Литургiи котра о 8 год. зачинає ся.

Поданя мають бути заосмотренi: 1) свѣдоцтвами всѣхъ наукъ школьныхъ, 2) моральности, 3) здоровля, 4) убожества подтвержденного ц. к. Староствомъ, 5) вѣнчаня если суть женатi, 6) удоволеня повинности вѣйсковою.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординарiята.

Перемышль, 16. Жовтня 1909.

Ч. 64.

Ч. 6142. Конкуресъ на опорожнену parroхию Лежайскъ.

Зъ речинцемъ убѣгательства до 30. Листопада 1909 выставляєся на конкуръ parroхiя :

Лежайскъ, дек. Канчуцкого, наданя приватного.

Речинець розумѣє ся въ сей способъ, що прошеня до дня 30. Листопада 1909 мають бути зъ дотичныхъ Урядѣвъ дек. такъ высланi, щобы въ дни 30. Листопада 1909 були въ Еп. Консисторiи.

Прошеня не заосмотрені потрібними залучниками (особенно свѣдоцтвомъ зъ испытѣ конкурсового), якъ и такі, котрѣбы по 30. Листопада 1909 тутъ вплинули, будуть звернені безуспѣшно.

Вôдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль, 9. Жовтня 1909.

ХРОНИКА.

Въ пропозицію приняті:

Ч. 4191. На парохію Мокротынъ: 1. Мазикевичъ Вікторъ, 2. Савицкій Андрей, 3. Венгриновичъ Ант. 4. Насальскій Волод. 5. Желеховскій Леонтій. 6. Жарскій Мих. 7. Заяць Мих. 8. Зубрицкій Мих. 9. Барновичъ Ант. 10. Яцевъ Алек. 11. Княжынскій Петро. 12. Добрянскій Мих. 13. Моравскій Іеронимъ. 14. Федевъ Іоанъ. 15. Фартухъ Вас. 16. Виковичъ Алексей. 17. Юрчакевичъ Михайль. 18. Миколайчукъ Мартинъ. 19. Крыницкій Ант. 20. Полянскій Василій. 21. Утриско Волод. 22. Хилякъ Анатоль. 23. Антоневиць Маріанъ. 24. Домбровскій Діонизій. 25. Дякôвъ Теодоръ. 26. Карпевичъ Іоанъ. 27. Дацько Михайль.

Ч. 6106. На парохію Унятычи: 1. Билинскій Ник. 2. Иванусъвъ Ник. 3. Ковальчинъ Іоанъ. 4. Кишакевичъ Ник. 5. Кикта Павелъ.

Ч. 6288. На парохію Фльорынка (по резигнацій о. Теодора Мерены зъ наданой презенты) 1. Вендзиловичъ Юліанъ, 2. Курило Василій, 3. Бачинскій Николай.

Ч. 6103. Всч. о. Манастирскій Леонтій, парохъ въ Загôрю именованый, тит. Сотѣтникомъ Еп. Консисторіи.

Ч. 5992. Всч. о. Менцинскій Емилъ, парохъ въ Маластовѣ получилъ вôдличіа крилошанскій.

Ч. 6181. Всч. о. Мартиновичъ Орестъ, получилъ завѣдательство въ Хмѣлю.

Сотрудництва получили:

- Ч. 5795. о. Топольницькій Володимиръ въ Оровомъ
„ 5765. „ Пасъчиньскій Теодоръ при престольномъ Храмъ въ Перемышли
„ 5882. „ Кикта Павелъ, самостойне въ Опаровнѣ
„ 5868. „ Витикъ Стефанъ, самостойне въ Торгановичахъ
„ 5766. „ Трешневскій Александеръ въ Крыницѣ
„ 6237 „ Гарасовскій Станиславъ въ Судовѣй Вишні.

Сопомочництва получили:

- Ч. 5131. о. Ямьньскій Філяретъ въ Сторонной
„ 5738. „ Сенета Богданъ, управ. въ Барычи
„ 5586. „ Котысъ Еміль, управ. въ Рѣчицѣ
„ 6044. „ Есипъ Іоанъ, завѣдатель въ Долинахъ доѣзжающе
въ Климковцѣ.
„ 5646. „ Грушкевичъ Теодоръ въ Плоскомъ ad Галовка.

Некрологія.

о. Стецишинъ Алексей, парохъ въ Торкахъ, упок. 13. Жовтня 1909.
Душа его поручается молитвамъ Всеч. Клира.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль, 16. Жовтня 1909.

† **КОНСТАНТИНЪ,**
Епископъ.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Канцлеръ.